

V O N N I S

nummer : 3121

datum : 15.6.2009

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.LA.529-07

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

1
autorenner
geboren te
wonende te
Nederlander op

2
rentenierster
geboren te op
wonende te
Nederlandse

BETICHT VAN:

Te

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Op 20 januari 2007,
De eerste en de tweede,

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door henzelf;

Beide beklaagden betwisten ter zitting niet dat drie beuken gerood werden zonder vergunning.

Zij beroepen zich evenwel op de noodtoestand van het slechte weer en de schade die bij omliggende burens reeds was opgetreden. Zij verwijzen ook naar een schrijven van een boomverzorger met betrekking tot de slechte toestand van de bomen (st. 10).

De rechtbank meent dat deze gegevens geen verschoning uitmaken en dat beklaagden een actieve informatieplicht hebben waarbij zij zich moeten vergewissen over de noodzaak van het bekomen van een vereiste vergunning.

Op grond van de vaststellingen van de verbalisanten terzake en gelet ook op de gevoegde foto's acht de rechtbank de feiten lastens beide beklaagden bewezen (st. 1-9, 16-18).

Met betrekking tot de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van meent de rechtbank dat deze is ingegeven door de vereiste van een goede ruimtelijke ordening. De Hoge Raad voor Herstelbeleid verleende eensluidend advies op 19 november 2007 (st. 23-29).

Enkel door toekenning ervan kan de inbreuk worden opgeheven. De termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van 150 EUR per dag vertraging wordt opgelegd vermits dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Met betrekking tot de door het College van Burgemeester en Schepenen gevorderde rechtsplegingsvergoeding

De rechtbank benadrukt dat het recht op de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding gekoppeld is aan een vordering.

(Voet, Stefan, Enkele praktische knelpunten bij toepassing van de Wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van kosten en erelonen van advocaten, RW 200-2008, 1129)

reedt in casu op als eiser in herstel door vrijwillige tussenkomst.

Evenwel beoogt deze partij haar tussenkomst in het geding niet ter bescherming van een eigen belang.

Zij beoogt geen veroordeling in eigen voordeel. Zij kan niet worden beschouwd als de in het gelijk gestelde partij en kan dus geen aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding.

Strafmaat

Het respecteren van de opgelegde stedenbouwkundige regels is absoluut noodzakelijk voor het bekomen van een goede ruimtelijke ordening.

Gelet op de ter zitting aangevoerde elementen met betrekking tot de bereidheid tot heraanplanting en het blanco strafregister van beide beklaagden wordt de navolgende straf opgelegd deels met uitstel.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003, het KB van 19 december 2003 en de programmawet van 27 december 2004, en het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging, en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 50, 66 van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

VEROORDEELT :

- eerste beklaagde, hoofdens het hem ten laste gelegde feit tot een geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

- tweede beklaagde, hoofdens het haar ten laste gelegde feit tot een geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

Aangezien beide veroordeelden vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboeten, uitgesproken ten laste van beide veroordeelden, voor elk wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van elk **HONDERD EUR**, of een vervangende gevangenisstraf van elk **ÉÉN MAAND**.

Verplicht beide veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op ieder 137,50 EUR.

Verplicht beide veroordeelden **solidair** tot betaling van de kosten van het geding belopende **68,64 EUR in het totaal** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk 30,69 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboeten van 500 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk 2750 EUR bedragen.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraffen waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor elke geldboete;

Beveelt, solidair in hoofde van beide beklagden, het herstel van de van het onroerend goed gelegen te door het
planten van drie inlandse elken met plantmaat 35/40 centimeter, in het oorspronkelijk beboste gedeelte van hoger vermelde plaats binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis en onder verbeuring van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in het niet nakomen van de aanpassingwerken hiervoor bevolen

Dat de stedenbouwkundige inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

oOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op vijftien juni tweeduizend en negen in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.